

Sukot

Iza Jom Kipura sledi Sukot – blagdan senica (šatora) ili koliba. Na hebrejskom jeziku reč *suka* znači šator, senica ili koliba. Sukot se naziva i „*blagdanom našeg veselja*”, jer ga Tora takvim opisuje: „*Veseli se na svoj praznik ... budi samo veseo!*”.

Praznik proslavljamo odlično raspoloženi boraveći u senici. U tih sedam radosnih dana obnavljaju se u nama zalihe okrepljujuće razdraganosti, toliko potrebne za sve sledeće dane, nedelje i mesece marljivog rada u godini.

Sukot obeležavaju dve osnovne micvot. Prva od njih je sama suka. U Tori piše: „*Pod senicama boravićeš sedam dana*” (*Treća knjiga Mojsijeva 23:42*), pa zato za vreme trajanja praznika boravimo u suki i u njoj jedemo, po mogućnosti, sve obroke. Uzmemo li barem hleba veličine maslinke i kažemo odgovarajući blagoslov, već smo izvršili micve jedenja obroka u suki.

Suka nas podseća na *oblak Slave*, koji je četrdeset godina obavijao i štiti jevrejski narod u pustinji Sinaja na putu u Obećanu zemlju. Tako nas i senica danas potpuno okružuje micvama i *Božanskom zaštitom*.

Druga micva Sukota je *arba minim* ili četiri vrste, u koje spadaju palmina grana, zvana lulav, povezana u struk s dve grančice vrbe i tri grančice mirte i vrsta citrusa, zvanog etrog. Svakog dana Sukota (osim na Šabat), držeći ih u rukama kažemo nad njima blagoslov i, prema drevnom običaju, mašemo njima prema sve četiri strane sveta, gore i dole, ukazujući tako na sveprisutnost Večnoga.

Mnogo je objašnjenja i značenja ove micve. Među najvažnijima je ona, koja nas uči o jedinstvu jevrejskog naroda.

Etrog – plod citrusa, kojeg odlikuje prijatan miris i fin ukus – predstavlja Jevreje, koji marljivo izučavaju Toru i izvršavaju micvot.

Lulav – grana palmnog drveta, koji daje ukusan plod, ali mu nedostaje miris – predstavlja one, koji vredno uče Toru, ali ne uspevaju činiti dobra dela.

Hadasim – mirta, koja je mirisna, ali bez ukusa – predstavlja Jevreje, koji iza sebe imaju mnogo dobra delih dela, ali ne znaju Toru.

Aravot – vrbine grane, koje nemaju ni ukusa ni mirisa – predstavlja one, koji niti znaju Toru, niti čine dobra dela.

Neko bi mogao pomisliti da bi etrog sam bio dovoljan za izvršenje ove micve. No, Tora nas uči da je micva nepotpuna, ako nisu zajedno sve četiri vrste. Tako i jevrejski narod ne može ispuniti svoju ulogu u svetu – i naše veselje nije potpuno – sve dok nismo ujedinjeni svi zajedno.

Korišćena literatura:

1. David J. Goldberg and John D. Rayner: *THE JEWISH PEOPLE, Their History And Their Religion*, London, 1987.
2. Habad Lubavič Hrvatska, Rabin Pinhas Zaklos: *VELIKI BLAGDANI, vodič, tišrej 5768 – rujan 2007*.
3. Zsidó Lexikon, Budapest, 1929.

K.R.